

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218416
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114218416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného spoločnosťou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: F. J., W. XX.XX.XXXX, F. N. XXX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 419,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 28,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 14,- Eur od 18.7.2011 do zaplatenia a zo sumy 14,- Eur od 18.9.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu 30.6.2014 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 419,67 Eur z titulu ceny za neuhradené služby spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku voči žalovanému mu jeho právny predchodca spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 registrovanou na tunajšom súde. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. v zmysle ust. § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytoval služby elektronickej komunikácie a žalovaný sa zaviazal platiť za ne riadne a včas poplatky uvedené v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu. Právny predchodca žalobcu riadne poskytoval žalovanému vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka faktúrou č. 5728915283 vo výške 14,- Eur so splatnosťou 17.7.2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vo výške 14,- Eur so splatnosťou 17.9.2011, a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vo výške 391,- Eur so splatnosťou 17.10.2011 nezaplatil.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci mu to súd pri príprave pojednávania uložil a žalobu s prílohami mu doručil ešte dňa 28.10.2014.

Do konania na podporu žalovaného vstúpil vedľajší účastník. Podaním doručeným súdu 17.7.2014 oznámil svoj vstup dokonania. Elektronickým podaním zo dňa 21.1.2015 (úplne zhodným, okrem

označenia spisovej značky a zmeny sumu, s inými jeho podaniami v ďalších veciach, napr. ako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/161/2014) bez výzvy súdu oznámil, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovaného len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 391,67 Eur. Čo sa týka zmluvných pokút spolu vo výške 391,67 Eur, považuje ich za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také za neplatné. Vo všeobecnosti uviedol, že otázka neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná rozsudkami Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 a 4C/161/2011 v spojení s rozsudkami Krajského súdu Prešov. Žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať (§ 53a OZ). Navyše, táto zmluvná podmienka (pozn. súdu: ktorú nijako neoznačil) je neplatná aj podľa klasickej civilistiky, pre jej neurčitosť. Z uvedených dôvodov navrhuje zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvných pokút vo výške 391,67 Eur. Súčasne si zo sumy 391,67 Eur, ako nároku so samostatným skutkovým základom, uplatňuje náhradu trov konania. Súčasne navrhol, aby v prípade, že sa na vytyčené termíny pojednávania nedostaví, súd pojednával v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu.

Keďže v danom prípade predmet konania neprevyšuje sumu 1000,- Eur (tzv. „drobný spor“ podľa § 200ea ods. 1 O.s.p.), súd vec v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania.

V zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p. musí žalobca vo svojom návrhu pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť).

V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, platí, že súd je viazaný žalobou. Nárok uplatnený žalobou je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok odôvodňuje, a skutkovým základom opísaným v žalobe v spojení so žalobným petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú (všetky) údaje, ktoré sú celkovo nutné k tomu, aby bolo jasné, o čom a na akom základe má súd rozhodnúť, a ktoré, ak budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť (porovnaj tiež napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 23. januára 2002, sp. zn. 25 Cdo 643/2000, in Soubor rozhodnutí Nejvyššího soudu, nakladateľstvo C.H.Beck, zväzok 13, publ. pod označením C 962).

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu, predloženej zmluvy o pripojení, faktúr právneho predchodcu žalobcu pre žalovaného s pripojeným prehľadom poplatkov, a na základe zhodných (resp. nespochybných) tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 O.s.p.) a vykonaných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Z nespochybných tvrdení žalobcu a predložených listín vyplýva, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pripojení, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytoval služby podľa zvoleného programu služieb a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. Cena bola stanovená odkazom na cenník poskytovateľa. Žalovaný porušil svoju povinnosť a cenu poskytnutých služieb vo výške 28,- Eur vyfakturovaných mu predloženými faktúrami splatnými 17.7.2011 a 17.9.2011 nezaplatil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 právny predchodca žalobcu tieto pohľadávky voči žalovanému postúpil žalobcovi.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase vzniku omeškania - výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

V danom prípade mal súd na základe zisteného skutkového stavu za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o pripojení umožnil žalovanému využívať telekomunikačné služby za čo mal nárok na úhradu ceny za službu, a keďže žalovaný cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných predloženými faktúrami splatnými 17.7.2011 a 17.9.2011 právnenmu predchodcovi žalobcu nezaplatil a je v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu, a právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil žalobcovi, tento nárok žalobcu nebol v konaní nijako spochybnený a súd nezistil žiadne oslabenie nároku alebo iný zákonný dôvod, ktorý by bránil uplatniť alebo priznať žalobcovi plnenie ceny za služby voči žalovanému (§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), súd posúdil návrh žalobcu v tejto časti ako dôvodný a žalovanému uložil povinnosť na jej úhradu spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej sumy uplatnenými v súlade so zákonom.

V zostávajúcej časti však súd považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca predmet konania skutkovo vymedzil a odôvodňoval úhradou ceny za služby elektronickej komunikácie podľa zvoleného programu služieb s tým, že žalovaný cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil. Z predloženej faktúry na sumu 391,67 Eur so splatnosťou 17.10.2011 však nevyplýva vyúčtovanie žiadnych poskytnutých služieb, ale len iných položiek označených ako Magio Sat pokuta a pokuta za Magio box, za diaľkový ovládač, za kartu a za ostané príslušenstvo. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobca touto faktúrou nevyúčtoval cenu služieb, ktorej úhrady sa podľa žaloby v tomto konaní domáha, čo vylučuje jeho skutkové tvrdenia o práve na úhradu ceny za poskytnuté služby vyúčtované touto faktúrou. Preto súd jeho nárok na úhradu ceny za poskytnuté služby v tejto prevyšujúcej časti, podľa toho ako bol skutkovo vymedzený v návrhu, ako nedôvodný zamietol

O trovách konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní, keď v prevyšujúcej časti bol v konaní úspešný žalovaný a mal by tak nárok na náhradu pomernej časti trov konania, keďže si však ich náhradu neuplatnil a žiadne trovy mu ani nevznikli, a pomerne neúspešnejší žalobca na ich náhradu nemá právo, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich.

O trovách konania vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na podporu žalovaného, súd rozhodoval tiež podľa § 142 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na to, že žalovaný, popri ktorom sa konania zúčastnil, a od ktorej postavenia svoj úspech odvodzuje, mal vo veci úspech len čiastočný. Vedľajší účastník tak mal nárok na náhradu len pomernej časti trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie jeho práva, keďže však jeho

trovy pozostávali len z trov právneho zastúpenia, ktoré súd na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovanej proti žalobcovi v prejednávanej veci nepovažoval za účelné, súd mu ich náhradu nepriznal.

V súvislosti s aplikáciou ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ktorá predpokladá len čiastočný úspech vo veci a náhradu pomernej časti trov konania, súd poukazuje na to, že vedľajší účastník vo svojom podaní z 21.15.2015 (v rozpore s obsahom predchádzajúceho) síce uviedol, že do konania vstúpil len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 391,67 Eur, avšak okrem toho, že predmetom konania, podľa toho, ako ho v návrhu vymedzil žalobca, bolo zaplatenie ceny za poskytnuté služby (a nie zmluvná pokuta ako nárok „so samostatným skutkovým a právnym základom“ tak ako to uviedol vedľajší účastník), procesné predpisy v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. neumožňujú vedľajším účastníkom vstup do konania iba ohľadom časti predmetu konania, ale len popri účastníkovi konania - teda v rozsahu jeho postavenia (podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p. majú rovnaké práva a povinnosti). Situácia je obdobná, ako by si vedľajší účastník v prípade žalovanej úhrady napr. 10 „faktúr“ vybral iba jednu (možno aj nepatrnú) z nich, proti ktorej by namietal, a z ktorej by chcel samostatne odvodzovať procesnú úspešnosť účastníka (nie svoju), na podporu ktorého do konania vstúpil. Konanie (z pohľadu žalovaného) pritom tvorí jeden celok, jeho predmet i žalovaného (na podporu ktorého do konania združenie vstúpilo) určuje žalobca, ktorý je dominus litis, a vedľajší účastník ním nedisponuje. V tejto súvislosti, na podporu záveru o vstupe vedľajšieho účastníka do celého konania (vzhľadom na dodatočné deklarovanie jeho obmedzeného vstupu), súd poukazuje aj na to, že vedľajší účastník do konania vstúpil už svojim prvým podaním, a to neobmedzene. Napokon súd pripomína, že aj pri určení trov právneho zastúpenia (odmeny advokáta za zastupovanie) podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. sa za tarifnú hodnotu úkonu (základ, z ktorého sa určuje sadzba odmeny) považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby.

Pri súčasnom posudzovaní účelnosti uplatnených trov konania súd prihliadal na celkový predmet konania, postavenie konajúcich subjektov, a povahu a účelnosť ich úkonov vo vzťahu k ich potrebe na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaného, a k priebehu a výsledku konania. Je samozrejmé, že každý účastník má v konaní právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo však nemožno spájať automaticky s právom na náhradu všetkých trov právneho zastúpenia.

Pravidlá pre rozhodovanie súdu o náhrade trov konania sú ustanovené v § 142 až 150 O.s.p. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). Pojem „účelnosť“ treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013). Pri posudzovaní trov, ako vyplýva z ust. § 150 O.s.p., pritom súd prihliada aj na okolnosti kedy (a teda aj či) účastník uviedol skutočnosti a dôkazy (významné v konaní).

Vyššie uvedené pritom treba hodnotiť osobitne dôsledne práve v súvislosti s trovami vedľajších účastníkov, ktorí do konania vstupujú dobrovoľne, a princípom proporcionality, právnej istoty a predvídateľnosti práva. Žalobca síce nesie zodpovednosť za výsledok

13C/166/2014

konania a s tým spojené trovy (vrátane predvídateľných trov účastníkov), nemôže ale predvídať vstup (všetkých) vedľajších účastníkov a regulovať ich počet, ktorý je prakticky neobmedzený, a ktorým povinná náhrada všetkých ich trov žalobcom by tak bola v rozpore s princípom spravodlivosti. Vychádzajúc zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku, a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, preto treba prihliadať aj na primeranosť súvisiacu s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Toto sa potom premieta do dôkladného posudzovania úkonov vedľajších účastníkov (ktorí do konania vstupujú dobrovoľne po svojej úvahe), či boli spôsobilé priniesť účastníkovi, popri ktorom sa vedľajší účastníci konania zúčastňujú, priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a teda významné na uplatňovanie alebo bránenie jeho práva, a zároveň aj potrebné pre priaznivejšie rozhodnutie vo veci (s prihliadnutím na ich povahu, pravidlá súdneho konania a spôsob realizácie), či už z hľadiska procesného alebo z

hľadiska hospodárnosti, a teda na tento účel aj efektívne (účelne) vynaložené. V tejto súvislosti súd uvádza, že sa stotožňuje so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. ... Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

V prejednávanej veci si pritom vedľajší účastník uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia už za samotné prevzatie a prípravu zastúpenia (hoci za účastníka označený nebol a do konania vstúpiť nemusel) a za vyjadrenie zo dňa 9.1.2015 (doručené súdu 21.1.2015), ktoré urobil bez výzvy súdu (výzva s povinnosťou na vyjadrenie v uznesení podľa § 114 ods. 3 O.s.p. bola adresovaná iba účastníkom), ktoré nebolo odôvodnené žiadnou zvláštnou procesnou situáciou, a v ktorom iba všeobecne uviedol, že zmluvné pokuty považuje za neprijateľné zmluvné podmienky bez toho, aby uviedol prečo by to tak malo byť - len s tým, že otázka neprijateľnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná označenými rozsudkami. Za stavu, kedy však

1. súd už z úradnej povinnosti v zmysle ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi,
2. predmetom konania, podľa toho ako ho v návrhu skutkovo vymedzil žalobca, bola cena za služby (a nie zmluvné pokuty),
3. vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo všeobecné, neurčité a bez významu k predmetu konania, keď navyše označené rozsudky Okresného súdu Bardejov neurčili za neprijateľnú každú zmluvnú pokutu vo všeobecnosti, ale len zmluvné podmienky v dodatkoch k zmluvám o pripojení, ktorými boli predávané mobilné telefóny, a ktoré neboli predmetom tohto konania,
4. platí zásada iura novit curia (súd pozná právo), a
13C/166/2014

- 7 -

5. z obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka vyplýva, že sa týkalo a bolo vypracované a uplatňované hromadne vo viacerých obdobných prípadoch, nemožno považovať trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za tieto úkony, ktoré neboli spôsobilé a potrebné na privodenie priaznivejšieho rozhodnutia pre žalovaného, za vynaložené účelne, a teda za potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Za tejto situácie sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu naplňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, zároveň javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Vzhľadom na uvedené súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Len pre úplnosť súd dodáva, že rovnakým postupom by v tomto prípade zrejme nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za doterajšie úkony ani prípadne úspešnejšiemu žalobcovi, nakoľko jeho zastúpenie advokátom v doterajšom konaní sa javí byť rovnako iba formálne a neúčelné, keď aj žaloba vykazuje znaky tzv. formulárového návrhu so sídlom žalobcu i jeho právneho zástupcu na tej istej adrese.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.